

U ovom broju:

* **Hronika**

- Hronika povratka

* **Poginuli i nestali**

- Informacije
- Ekshumacije
- Identifikacije

* **Pomeni - in memoriam**

- Miljevački plato
21.06.1992. - 21.06.2010.

* **Sudski postupci**

- Protiv Srba u RH
- Protiv Hrvata u RH
- Ex Jugoslavija
- Interpolove potjernice
- Pred Haškim tribunalom

ZAVIČAJNO VEČE BENKOVČANA

Devetnaestog juna 2010. godine u Šimanovcima, kod Beograda, u hotelu "Europa", održano je Zavičajno veče Benkovčana, u organizaciji nevladine organizacije "Benkovčani i prijatelji", na kojoj je prisustvovalo više od 1000 ljudi.

Ovaj događaj je pripreman nekoliko mjeseci i o njemu se, uglavnom među Benkovčanima, mnogo pričalo, vjerovatno i zbog toga što je ovo, u petnaest godina izbjeglištva, njihovo prvo javno okupljanje. O njemu se nastavilo pričati i nakon što je održan, istim, ako ne i jačim, intenzitetom.

Iako nisam bio na ovom skupu, osjetio sam potrebu da ga komentarišem i to iz nekoliko razloga: zato što sam i sam Benkovčanin, zato što sam konsultovan od organizatora u toku priprema i zato što su me mnogi Benkovčani prije održavanja ove manifestacije pitali da li ću prisustvovati, a poslije zašto nisam prisustvovao.

Nekoliko mjeseci prije održavanja manifestacije, organizatori su mi izložili koncepciju "zavičajne večeri", koja se, najkraće rečeno, očitovala u slijedećem: hoćemo da budemo drugačiji od svih dosadašnjih sličnih okupljanja Krajišnika u izbjeglištvu, tako što ćemo na skup pozvati i Hrvate iz Benkovca, hrvatskog ambasadora u Beogradu i reprezentativne predstavnike Srba u Hrvatskoj. A da bi sve proteklo u najboljem redu, na skup nećemo pozivati pojedine benkovačke Srbe (neke i imenujući) koji bi mogli, svojim prisustvom ili nastupom, iritirati ili povrediti osjećanja prisutnih benkovačkih Hrvata, odnosno hrvatskog ambasadora u Beogradu, koji je, usput rečeno, bivši benkovački zet.

Na ovakvu koncepciju okupljanja Benkovčana reagovao sam na slijedeći način: Benkovčani, i Srbi i Hrvati, treba da se okupljaju na ovakvim skupovima prvenstveno u Benkovcu, u njihovom zavičaju; na vaš poziv će se odazvati samo oni benkovački Hrvati koji na bilo koji način ne participiraju u vlasti i koji nisu "pravi" Hrvati (nekolicinu sam odmah i imenovao kojima su majke ili žene Srkinje i koji su zbog toga već imali problema sa domaćim vlastima); hrvatski ambasador u Srbiji predstavlja hrvatsku državu, onu istu sa kojom smo ratovali, koja nas je protjerala i koja nam, i petnaest godina po završetku rata, uskraćuje imovinska i stečena prava, pa vaš poziv ambasadoru na skup u zvaničnoj funkciji ima veliku političku težinu - kao svojevrsno priznanje da smo upravo onakvi kakve nas zvanično smatra njegova država (agresori i zločinci) i kao izvinjenje za sve što su Srbi učinili njegovom narodu, a za šta su krivi oni drugi koje namjerno nismo pozvali, a mi koji pozivamo i koji prisustvujemo skupu smo oni dobri,

- nastavak na slijedećoj strani -

IZDAVAČ: VERITAS

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK: Savo Štrbac

SARADNICI: Biljana Trkulja, Korana Štrbac,

Danijel Milanković i Janko Velimirović

ADRESA: Beograd, ul. Dečanska (M. Pijade) 8/4

TEL/FAKS: +381-11-3236-486

E-Mail: office@veritas.org.rs

WEB: www.veritas.org.rs

HRONIKA POVRATKA

spremní, pored izvinjenja, i na pokajanje i na suživot.

Moram priznati da me je najviše pogodila najavljena selekcija Srba. Bio sam učesnik na više sličnih okupljanja Krajišnika i u Srbiji i Republici Srpskoj i u Australiji (gdje je trenutno ima najviše Benkovčana), ali niko do sada nije pravio selekciju među svojim sunarodnicima i sugrađanima, djeleći ih na podobne i nepodobne za manifestacije javnog i zabavnog tipa. Znajući i da organizatori znaju za moj izuzetno loš imidž u Hrvatskoj, pitao sam ih zašto sam ja podobniji od onih nepodobnih, a odgovor je, kako sam shvatio, da je moj loš imidž u Hrvatskoj nastao poslije rata kao posljedica moga rada u Veritasu, ali pošto imam dobar ugled među benkovačkim Srbima moje učešće u pripremanju skupa moglo bi privući neke Krajišnike, a pojavljivanje na njemu nebi nikoga iritiralo.

Zaista nisam mogao sebe zamisliti na skupu Benkovčana gdje je glavni gost hrvatski ambasador, a na kojem namjerno, po unaprijed napravljenom spisku, nije dozvoljen pristup nekim benkovačkim Srbima samo zbog toga što su u posljednjem tragičnom građanskom ratu obavljali određene funkcije u Krajini, a da pri tom niko nije ni razmišljao da provjerava podobnost uzvanika s druge strane, posebno gospodina ambasadora.

Eto zbog toga se nisam složio s koncepcijom koju su mi organizatori izložili.

Uzgređ želim da kažem i to da ja nisam nikakav šovinista, da sam osjećaj mržnje davno prevazišao i da sam veoma tolerantan prema pripadnicima drugih naroda i vjeroispovjesti. Uostalom sa zvaničnim predstavnicima hrvatske države sastajem se, još od ranih devedesetih, uglavnom za pregovaračkim stolom na rješavanja posljedica posljednjeg hrvatsko-srpskog sukoba. Ponekad se sa njima družim i na neformalnim skupovima uz jelo, piće i pjesmu, ali tada smo svi obični građani, bez zvaničnih funkcija. Zbog toga sam organizatorima rekao da nemam ništa protiv da gospodin Kuprešak (tako se zove hrvatski ambasador u Srbiji), ili bilo ko od benkovačkih Hrvata ili bilo koji predstavnik bilo koje druge nacije, rase ili vjere prisustvuje na skupu Benkovčana na kojem bih i ja učestvovala, normalno, ukoliko to zaista žele bez pozivanja na državne funkcije i bez selekcije među svojim sunarodnicima i sugrađanima.

Organizatori su ignorisali moje primjedbe. Zavičajno veče je održano. Glavni gosti su bili ambasador Kuprešak i potpredsjednik hrvatske Vlade gospodin Uzelac, i oba su, kako sam obaviješten, govorili sa pozicija svojih funkcija.

Reakcije različite, kao što se i moglo očekivati.

Većina koji su prisustvovali zavičajnoj večeri i javili mi se, reaguju kao Gaga sa sajta "benkovačko guvno": "Emocije, zagrljaji, susreti, oduševljenja ljudi koji se vjerovatno nisu vidjeli godinama... opet tu zajedno... svi sa istim ciljem, a to je Benkovac... nesebična ljubav prema tom gradu ogle-

da se u svim Benkovčanima... Ovaj skup ima velike šanse da postane tradicija, u nadi da će se ovakvi susreti organizovati i u Benkovcu."

Da, zaboravih reći da je upravo i bila ideja organizatora da ih Hrvati dogodne pozovu u Benkovac na sličan skup. Daj Bože da tako i bude. Međutim, s obzirom na Hrvate koji su došli iz Benkovca na ovaj skup (bilo ih je, rekoše mi, petorica i niko od njih ne spada u grupu "onih pravih"), mala je šansa da su oni u mogućnosti da tako nešto organizuju i realizuju.

Pomenuta Gaga kaže i ovo: "Prisustvom nekih važnih ljudi iz političkog vrha, ovaj skup je dobio na značaju, pokazali smo koliki je naš prag tolerancije izlaskom hrvatskog veleposlanika Kuprešaka na binu: bez ijednog zvižduka, negodovanja, čak sa aplauzom je ovaj čovjek ispraćen... pokazali smo koliki smo, da umijemo praštati... Sa naglaskom da naše najmilije koje smo zbog toga nesretnog rata izgubili nikada nećemo zaboraviti".

Kao i mnogi drugi, i Gaga je zbunjena. Očito da joj nije potpuno jasno šta radi hrvatski ambasador među prognanim Benkovčanima, pa još na bini i drago joj (a zapravo se čudi) zašto nema zvižduka i čemu aplauzi, na osnovu čega i zaključuje da smo "veliki kada umijemo praštati", uz doatak da "naše mrtve nikada nećemo zaboraviti".

Očito je da Gaga i ne zna da je cijela koncepcija ovog skupa i bila da se kao glavni gost pojavi hrvatski ambasador u Srbiji (potpredsjednik Hrvatske Vlade gospodin Uzelac je manje bitan u ovoj priči, samim tim što je Benkovčanin i Srbin i što je po koalicionom ključu došao na tu funkciju) i da ga je pozvala posebna delegacija posjetivši ga u njegovoj rezidenciji. A da to zna onda se, uvjeren sam, ne bi ushićivala (ili čudila) aplauzima umjesto zvižduka. Da je to Gaga znala, možda bi njen zaključak bio da i nismo baš „veliki“ kada brzo zaboravljamo i naše mrtve i sve što nam se desilo. A kada se nešto zaboravi, onda se nema čega ni sjećati a samim tim ni šta opraštati.

Možda su organizatori željeli napraviti apolitično druženje benkovačkih Srba i Hrvata u Šimanovcima kod Beograda, ali su, po mom skromnom mišljenju, izazvali potpuno suprotan efekat. Skup na kojem prisustvuju potpredsjednik vlade države koja nas je prognala i ambasador te države u državi koja nas je bratski prihvatila i obrate se skupu sa pozicija svojih funkcija, nikako ne može biti apolitičan. Absurd je i u činjenici da je skup organizovala upravo nevladina i nepolitička organizacija. Organizatori su ipak u nečemu uspjeli - bili su zaista drugačiji od svih do sada održanih skupova Krajišnika u progonstvu.

U Beogradu, 30. jun 2010.

Savo Štrbac

HRONIKA POVRATKA

"Jutarnji list", 07.06.2010.

AKO SE FOND NE OSNUJE, HRVATSKA GUBI 60 MIL. EURA

"ZAGREB - Fond solidarnosti, čijim bi se sredstvima pomoglo izbjeglicama u povratku ili integraciji u zemljama gdje se sada nalaze, još je prazan. Točnije, tijekom dvije godine od početne ideje postignuta je samo načelna politička suglasnost u državama regije da je on potreban, ali od njegova osnutka još - ništa.

Ni nakon beogradske konferencije ministara vanjskih poslova Hrvatske, Srbije, BiH i Crne Gore u ožujku nije se puno odmaklo.

MILORAD PUPOVAC, predsjednik Srpskog narodnog vijeća, upozorava da bi takvim otezanjem državama s prostora bivše Jugoslavije, pa time i Hrvatskoj, moglo izmaknuti između 50 i 60 milijuna eura pomoći.

- Osim načelne podrške, hrvatska Vlada nije izrazila spremnost za formiranje Fonda. Postoje signali iz Europske komisije i SAD-a da su oni voljni pomoći, ali ovdje se na tome nije puno učinilo. Krajnji je čas da se više ne gubi vrijeme jer takvim stavom države šalju poruku da ne zaslužuju ponuđenu pomoć. Što se Hrvatske tiče, to bi moglo zakomplicirati pregovore s EU, a i cijele odnose u regiji - drži Pupovac.

Fond bi se većinom punio stranim donacijama, a za to je potrebna donatorska konferencija. Novac bi bio namijenjen integraciji izbjeglica u novim sredinama ili kao pomoć onima koji se još uvijek žele vratiti, i to kroz podršku u obnovi kuća, stambenom zbrinjavanju, razvoju malog poduzetništva i obnovi infrastrukture.

Kao preduvjet, u Beogradu je prije tri mjeseca dogovoreno da se prvo utvrdi točan broj izbjeglica te tko od njih ima pravo potraživati neka prava. Nakon toga bi se znalo koliko je novca za to potrebno. No, prema objašnjenju hrvatske politike, upravo je razlika u

tumačenju tko je izbjeglica, a tko nije kamen spoticanja, i to prije svega na relaciji Zagreb - Beograd.

- Hrvatska želi da se preko UNHCR-a usuglašenom metodologijom utvrdi točan broj izbjeglica iz Hrvatske koji su u Srbiji. Kada bi se provela deregistracija takvih osoba, vidjelo bi se koliko je stvarnih izbjeglica, socijalno ugroženih kojima treba pomoć, i to prije svega kroz integraciju u mjestima gdje se sada nalaze - objasnio je Mario Nobile, ravnatelj Uprave za multilateralne poslove u Ministarstvu vanjskih poslova i europskih integracija. On priznaje da "stvari malo idu klimavo", ali tvrdi da se ipak "napreduje".

Na pitanje kada bi konačno mogla biti usuglašena metodologija oko izbjeglica i bi li Fond mogao zaživjeti do kraja godine, Nobile odgovara da će "za to možda biti potreban jedan, a možda i pet sastanaka".

U Srbiji je službeno još uvijek oko 60.000 izbjeglih Srba iz Hrvatske, što hrvatska strana smatra pretjeranom brojkom za "političku upotrebu". Tumači se da Beograd na taj način pokušava zadržati u središtu problem stanskih prava koje izjednačava s vlasništvom za koje bi Zagreb trebao platiti kompenzaciju. Zagreb, pak, inzistira da su stanska prava "davno svršeno vrijeme" i problem rješava isključivo kroz stambeno zbrinjavanje ili otkup, i to samo za one koji se stvarno vraćaju iz izbjeglištva."

"Press", 21.06.2010.

HRVATSKA NE MOŽE U EU DOK NE VRATI STANOVE SRBIMA

"Imovinska i stečena prava izbjeglica i prognanih nisu humanitarno pitanje i ne mogu biti ratni plen, izjavio je komesar za izbeglice Vlade Srbije **VLADIMIR CUCIĆ**, juče povodom Dana izbeglih lica

On je posebno zatražio da Hrvatska reši probleme sa stanovima koji su oduzeti Srbima i obez-

bedi uslove za održivi povratak Srba.

- Ne možemo se pretvarati da problem ne postoji, jer 42.000 stanova izbeglih Srba u Hrvatskoj ne mogu biti ratni plen. U takozvanom istočnom lageru, 350 miliona ljudi je živelo u državnim stanovima, što je manje od stanskih prava u bivšoj Jugoslaviji, pa su svi otkupili stanove. U Srbiji nikome ništa nije uzeto. U BiH je svima sve vraćeno, u Makedoniji to nije bilo ni postavljeno kao problem, Slovenija je uzimala državljanstvo, ali ne stanove. Nijedna zemlja, sem Hrvatske, nije svom državljaninu uskratila osnovna stanska prava. To je suština svih prepreka za završetak izbegličke krize u regionu - naglasio je Cucić i dodao:

- Hrvatska je, nažalost, ustanovljavanjem niza legalnih prepreka napravila diskriminaciju među svojim državljanima. Od decembra 1991. do decembra 1998, oko 40.000 izbeglih Srba nije primalo penzije, u proseku po pet godina, uz obrazloženje da su bili isplaćivani iz parafonda bivše RSK. To nije tačno.

On je podvukao da „pravo na penziju nije humanitarno pitanje, već čist dužničko-poverilački odnos“, a da se stansko pravo „ne može kompenzovati stambenim zbrinjavanjem“ i da se objekti vlasnicima moraju vratiti u stanju u kakvom su bili, a ne bez krova, vrata, prozora...

Cucić je rekao da se ne može govoriti o ozbiljnim naporima Hrvatske u stvaranju uslova za održivi povratak sve dok 300 povratničkih naselja nema struju, komunikacije, pristup zdravstvenim službama.

- Pitanje prava srpskih izbjeglica iz Hrvatske nije stvar odnosa Srbije i Hrvatske. Oko 50.000 izbeglih iz Hrvatske je u Kanadi, Americi, Australiji, pa to nije pitanje odnosa Hrvatske sa tim državama. To je isključivo pitanje hrvatske države i veoma mnogo pogađa Srbiju koja godinama nosi teret zato što hrvatskim

HRONIKA POVRATKA

državljanima nisu priznata prava - rekao je Cucić.

On je zaključio da Srbija neće smetati nijednoj od susjednih zemalja na putu ka Evropi, ali da Srbija misli da niko ne bi smeo sa tim nerešenim problemom da uđe u Evropsku uniju."

"Slobodna dlamacija", 27.06.2010.

PREDSJEDNIK ODAO POČAST ŽRTVAMA USTAŠKOG TERORA

"Na komemoraciji žrtvama ustaškoga koncentracijskog logora Jadovno, održanoj kod Šaranove jame na Velebitu, u blizini Gospića, predsjednik Republike dr. **Ivo Josipović** podsjetio je da su hrvatski antifašizam i partizanska borba bili temelj hrvatske državnosti, čiji je suvremeni nastavak bio pravedan i obrambeni Domovinski rat.

Otkrivajući obnovljenu spomen-ploču, Josipović je ustvrdio da hrvatska povijest još nije do kraja valorizirana jer je u Hrvatskoj previše porušenih spomenika i zaboravljenih žrtava.

- Obnovit ćemo sve naše spomenike. Moje nije da o tome govorim, nego da inzistiram da se to ostvari - naglasio je.

Podsjetio je da je u logorima Jadovno ubijeno između 30.000 i 40.000 ljudi te pohvalio Vladu koja je omogućila održavanje skore proslave ustanka naroda Like protiv fašizma (27. srpnja u Srbu) također uz novoobnovljeni spomenik.

U ime Saveza antifašističkih boraca i antifašista **MIRKO MEČAVA** osudio je nastojanja da se "sporadična zlodjela partizana dovode u istu ravan sa sistemskim državnim terorom Nezavisne Države Hrvatske", u čemu su ga podržali i predsjednik Židovske općine Zagreb **OGNJEK KRAUS** te **MILORAD PUPOVAC**, predsjednik Srpskoga narodnog vijeća.

Mlađan Đorđević, koji je u ime predsjednika Srbije položio vijenac za žrtve ustaškoga terora, kazao je da na to mjesto ne treba

dolaziti sa mržnjom, nego s porukama mira.

Komemoraciji u Jadovnom nazočila je i **NEVENKA TADIĆ**, majka srbijanskog predsjednika Borisa Tadića. Njezin otac **STRAHINJA KIČANOVIĆ** ubijen je 1942. u Jadovnom."

"Vesti.rs." 28.06.2010.

MALOLETNICI PROVALILI U PRAVOSLAVNU CRKVVU

"Policajska stanica u Kninu privela je dvojicu maloletnika koji su provalili u staru crkvu u tom gradu u Hrvatskoj, objavljeno je na sajtu Eparhije dalmatinske Srpske pravoslavne crkve.

Dvojica maloletnika su dva puta ranije počinila isto nedelo, navedeno je u saopštenju.

Provalnici su u noći između srede i četvrtka razvalili ulazna vrata i ispreturili unutrašnjost hrama.

Dvojica maloletnika koji žive u susedstvu crkve Svetog Georgija na Sinobadovoj glavici u Kninu, u dva navrata u maju otvorila su vrata crkve, preturila ormar i ukradla novac sa ikona.

Zbog teške krađe policija je tada podnela poseban izveštaj Opštinskom državnom tužilaštvu za maloletnike u Šibeniku, javili su hrvatski mediji."

"HRT", 30.06.2010.

SPRIJEČIT ĆU ŠIKANIRANJE POVRAT- NIKA

"Hrvatski predsjednik **Ivo Josipović** posjetio je srpske povratnike i naseljene Hrvate iz BiH u zadarskome zaleđu. Povratnici su se predsjedniku požalili na sporu i skupu birokraciju, a lokalne su vlasti prozvali jer ih ne doživljava kao dio lokalne zajednice.

Učinit ću sve da se spriječi šikaniranje povratnika koji godinama čekaju na dokumente, rekao je predsjednik Josipović. Najavio je da će s premijerkom Jadrankom Kosor razgovarati kako bi se ta

procedura ubuduće ubrzala. Ima slučajeva koji su naša sramota, izjavio je Josipović.

U Benkovcu je održan okrugli stol o pitanjima pomirbe, povratka izbjeglica i lokalne integracije. Predsjednik Josipović i predstavnik UN-ova povjerenstva za izbjeglice u Hrvatskoj Wilfried Buchhorn najavili su da će se pojačati aktivnosti na rješavanju problema izbjeglica u zemljama regije...

Na okruglom stolu u Benkovcu, među ostalima, bili su potpredsjednik hrvatske Vlade Slobodan Uzelac, predsjednik Srpskoga narodnog vijeća (SNV) Milorad Pupovac te predstavnici nevladinih i povratničkih udruga i predstavnici lokalnih vlasti."

"Vlada Srbije", 29.06.2010.

SRBIJA I HRVATSKA POTPISALE UGOVOR O MEĐUSOBNOM IZRUČENJU DRŽAVLJANA

"Beograd, 29. jun 2010. godine – Ministar pravde u Vladi Republike Srbije **SNEŽANA MALOVIĆ** i ministar pravde u Vladi Republike Hrvatske **IVAN ŠIMONOVIĆ** potpisali su danas u Beogradu ugovor između dve zemlje o izručenju osoba osumnjičenih i osuđenih za krivična dela organizovanog kriminala i korupcije.

Malović je nakon potpisivanja ovog dokumenta objasnila da će od danas svako lice koje počinji krivično delo organizovanog kriminala ili korupcije, u Srbiji ili Hrvatskoj, bez obzira na državljanstvo, biti izručeno zemlji u kojoj je delo počinjeno, odnosno koja ga potražuje.

Ona je ukazala na to da se ovim ugovorom ispunjavaju dva cilja politike naše zemlje, a to su evropske integracije i intenziviranje borbe protiv organizovanog kriminala i korupcije.

Primena ovog ugovora otpočela je, kako je objasnila, samim potpisivanjem, pri čemu će ratifikacija u parlamentima dveju država uslediti naknadno."

IN MEMORIAM

SAOPŠTENJE POVODOM GODIŠNJICE LIKVIDACIJE PRIPADNIKA TO RSK NA „MILJEVAČKOM PLATOU“ 21.06.1992. GODINE

Dvadesetprvog juna 1992. godine hrvatska armija je napala položaje srpske teritorijalne odbrane na Miljevačkom platou u blizini Drniša, u ružičastoj zoni, južno od sektora Jug.

Tužan epilog tog mučkog napada, koji se odigrao pred očima UNPROFOR-a, je 40 ubijenih srpskih teritorijalaca, od kojih su većina masakrirani nakon predaje. Po završetku "vojničke" akcije hrvatski vojnici nastavljaju krvavi pir nad srpskim teritorijalcima i živima i mrtvima. Malobrojnim i bespomoćnim zarobljenicima sudi se na licu mjesta i po sopstvenom izboru. Presude su jasne, kome vješanje o vojnički pojas, kome nož pod grlo, a kome metak u potiljak. I umjesto da tijela poginulih vrate porodicama, oni naređuju srpskim zarobljenicima, pod prijetnjom smrti, da ih bacaju u krašku jamu u predjelu Ljut u blizini zaseoka Bačić.

Preživjeli srpski borci svjedoče o stravičnom ritmu zločina i muklom odzvanjanju ljudskih tijela koja su se gubila u jamskoj bezdani. A jame bezdanke su simbol zatiranja čovjeka u najbestijalnijem smislu, koje u srpskom narodu oživljavaju najbolnije uspomene iz vremena Drugog svjetskog rata.

Dva mjeseca nakon događaja, hrvatske vlasti su, uz prisustvo međunarodnih posmatrača, i uz pomoć speleologa, iz jame u djelovima izvadili izmasakrirana tijela srpskih vojnika. Identifikacija je potrajala još dva mjeseca, a i pored najsavršenijih metoda, dvanaest tijela ostalo je do danas neidentifikovano.

Sedamnaest preživjelih zarobljenika su, nakon tortura u zatvorima „Kuline“ u Šibeniku, „Lora“ u Splitu i „Kerestinac“ u Zagrebu, razmjenjeni u Nemetinu 14. avgusta 1992. godine.

Zločin na Miljevačkom platou zabilježen je i na videokaseti od onih koji su ga i počinili, koja se neposredno poslije događaja, kao svojevrsni horor film, iznajmljivala po video klubovima širom Evrope.

Bez obzira na postojanje obilja validnih dokaza, koji su dostavljeni svim relevantnim domaćim i međunarodnim organizacijama i institucijama koje se bave zaštitom ljudskih prava, za zločin na Miljevačkom platou još niko nije optužen ni pred Haškim ni pred nacionalnim sudovima.

U Beogradu, 20.06.2010.

VERITAS

“Vesti.rs”, 22.06.2010.

PARASTOS SRP- SKIM ŽRTVAMA NA MILJEVAČKOM PLATOU

"U Crkvi svetog Marka u Beogradu danas je služen pomen pripadnicima Teritorijalne odbrane bivše Republike Srpske Krajine koje su pre 18 godina hrvatske snage masakrirale na Miljevačkom platou kod Drniša.

Zločin se dogodio 21. juna 1992. kada su hrvatske snage mučki napale ružičastu zonu pod zaštitom UN i zarobile 40 pripadnika TO Republike Srpske Krajine.

Pred očima pripadnika UNPROFOR-a, masakrirana su 23 zarobljenika kojima hrvatski vojnici "sude" na licu mesta sprovodeći krvavi pir nad živima i mrtvima, podseća u saopštenju Dokumentaciono-informativni centar "VERITAS".

Zločin na Miljevačkom platou zabeležen je na video kaseti

koju su snimali sami počinci, a neposredno nakon masakra, kao svojevrsni horor film kasete je iznajmljivana za prikazivanje po video klubovima širom Evrope, podseća se u saopštenju "Veritasa". Uprkos obilju validnih dokaza dostavljenim svim relevantnim međunarodnim i hrvatskim organizacijama i institucijama koje se bave zaštitom ljudskih prava, za zločin na Miljevačkom platou još niko nije optužen, ni pred Haškim tribunalom, niti pred nacionalnim sudovima..."

“Slobodna dalmacija”, 23.06.2010.

OBILJEŽENA 18. OBLJET- NICA OSLOBOĐENJA MILJEVAČKOG PLATO

"Obilježena je 18. obljetnica oslobođenja miljevačkih sela. Prvog dana ljeta 1992. započela je velika akcija na Miljevačkom platou u kojoj je u dva dana oslobođeno sedam sela.

U akciji je poginulo sedam branitelja, a njih još devet poginulo je u borbama od 1991. do 1993. godine. Tijekom Domovinskog rata, ubijeno je i osam miljevačkih civila.

Obilježavanje je u ponedjeljak započelo nastupom Gradskog orkestra Drniš, a potom su brojna izaslanstva zapalila svijeće i položila vijence kod spomen-obilježja poginulim braniteljima u Drinovcima. Potom je u crkvi Imena Isusova služena sveta misa zadušnica za sve poginule branitelje.

U povodu obljetnice oslobođenja Miljevaca, održane su tradicionalne, sedme po redu Miljevačke užance. Bogatstvo kulturnog nasljeđa i raznolikost običaja u Hrvatskoj zorno su svojim umjetničkim radom prikazali članovi KUU-a "Miljevci", dva gostujuća društva iz Bapske te KUD-ovi iz Neorića i Bračevića. Nastupila je i dječja folklorna skupina "Miljevački tići"."

POGINULI I NESTALI

SAOPŠTENJE POVODOM IDENTIFIKACIJE 19 LICA

Danas je na Zavodu za sudsku medicinu i kriminalistiku Medicinskog fakulteta u Zagrebu, među leševima ekshumiranim u zadnjih devet godina iz masovnih, zajedničkih i pojedinačnih grobnica, identifikovano još 19 posmrtnih ostataka lica srpske nacionalnosti, stradalih na području Like, Dalmacije, Korduna, Banije i Zapadne Slavonije u vremenu od 1991. do 1995. godine.

Identifikovani su: **STAMBOLIJA Rade BOJA** (1927) i njen sin **STAMBOLIJA Adama MIRKO** (1950) iz Majdana, Dvor; **KERIĆ Filipa MILIVOJ** (1933) iz Žitnića, Drniš; **MARIĆ Sime TODOR** (1931) iz Orlića, Knin; **VUJAKLIJA Vase MILIJA** (1915) iz Šeovice, Pakrac; **RADMANOVIĆ Stojana ANA** (1927) i njen sin **RADMANOVIĆ Stanka ILIJA** (1951) iz Šnjegavića, Slavonska Požega; **PROTIĆ Jove MILAN** (1928) iz Šnjegavića, Slavonska Požega; **PROTIĆ Mladana LJUBOMIR** (1938) iz Šnjegavića, Slavonska Požega; **VUKMANOVIĆ Miloša STOJAN** (1930) iz Jabukovca, Petrinja; **SARAPA Mihajla LJUBIŠA** (1943) iz Lađevca, Nova Gradiška; **MRKONJA Alekse STEVO** (1953) iz Bojne, Glina; **MILOŠEVIĆ Milana PETAR** (1935) iz Broćanca, Slunj; **JEKIĆ Mihajla PERO** (1956) iz Banskog Grabovca, Petrinja; **GRUBOROVIĆ Marka EVICA** (1928) iz Gline; **BORKOVIĆ Bože CVITA** (1915) iz Otišića, Sinj; **KANTAR Cvitka BOŽO** (1914) iz Civljana, Knin; **TRESKAVICA Save JOVAN** (1942) iz Orlića, Knin; **SVILAR Steve MILAN** (1949) iz Končarevog Kraja, Korenica.

Među identifikovanim su i posmrtni ostaci Stambolija Boje i njenog sina Mirka, koji su zajedno sa Bojinom kćerkom Ljubom (1957) stradali 07.08.1995. godine na području Dvora prilikom evakuacije uslijed napada hrvatskih i bosanskohercegovačkih oružanih snaga na zaštićeno

područje UN-a poznato kao sektor „Sjever“, na teritoriji tadašnje RSK. Bojini posmrtni ostaci su ekshumirani na desnoj, a Mirkovi na lijevoj obali Une, dok se još uvijek traže za Ljubinim posmrtnim ostacima.

Među danas identifikovanim su i Radmilović Ana i njen sin Ilija, koje su 10. decembra 1991. godine, u kući Paje Arsenića u Šnjegaviću, ubili pripadnici HV-a iz sastava 121 brigade iz Nove Gradiške i 123. brigade iz Slavonske Požege. Istoga dana u Šnjegaviću i Vučjaku Čečavskom ubijeno je 36 Srba, prosječne starosti oko 60 godina, među kojima 20 žena. Do sada je, uključujući i današnje četiri, identifikovano šest žrtava od 13 posmrtnih ostataka ekshumiranih još u decembru 2000. godine iz masovne grobnice sa ruba ovoga sela.

Do sada je od 858 ekshumiranih leševa u zadnjih devet godina iz zajedničkih, masovnih i pojedinačnih grobnica na području Hrvatske i bivše RSK, identifikovano 585 posmrtnih ostataka srpskih žrtava.

Na VERITAS-ovom spisku nestalih još se nalazi 2.160 lica srpske nacionalnosti koji su nestali u periodu 1991. - 1995. na području Hrvatske i bivše RSK. Među nestalima je 1.438 civila, od čega 572 žena. VERITAS raspolaže pouzdanim podacima za još oko 670 registrovanih grobnih mjesta u kojima se nalaze neidentifikovani posmrtni ostaci smrtno stradalih Srba na pomenu tom području i u istom periodu, koji i petnaest godina po prestanku rata, isključivo zbog opstrukcije hrvatske strane, čekaju na ekshumacije.

Beograd, 16.06.2010.

VERITAS

“HRT”, 03.06.2010.

IDENTIFICIRANO 12 ŽRTAVA DOMOVINSKOG RATA

“Na zagrebačkom Zavodu za sudsku medicinu identificirani su i obiteljima predani posmrtni ostaci četvorice zatočenih i nestalih hrvatskih branitelja te osam civila.

Pronađeni su i ekshumirani na području Srbije, Bosne i Hercegovine te Osječko-baranjske, Šibensko-kninske i Sisačko-moslavačke županije.

Prema riječima pomoćnika ministra obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti pukovnika Ivana Grujića, današnja identifikacija rezultat je dugotrajnog rada na terenu te suradnje s

mjerodavnim tijelima Bosne i Hercegovine i Republike Srbije.

Hrvatska još 1.801 osobu smatra nestalom nakon završetka Domovinskog rata, dok su na popisu zatočenih i nestalih hrvatskih branitelja iz 1991. godine, nakon današnje identifikacije, još 1.024 osobe.”

“Rtv.rs.”, 30.06.2010.

U ZAPADNOJ SLAVONIJI POČELA EKSHUMACIJA SRPSKIH ŽRTAVA

“BEOGRAD - Na groblju u Medarima, u zapadnoj Slavoniji, danas je počela ekshumacija posmrtnih ostataka žrtava srpske nacionalnosti stradalih u akciji hrvatske vojske i policije “Bljesak”,

saopštila je Komisija Vlade Srbije za nestala lica.

Očekuje se da će ekshumacija na tom mesnom groblju trajati tri radna dana i od svih ekshumiranih posmrtnih ostataka biće uzeti uzorci radi identifikacije metodom DNK analize.

To je ekshumacija prve grobnice u kojoj su pokopane žrtve stradale u akciji “Bljesak”, 1995. godine, što je od posebnog značaja za porodice nestalih koje godinama pokušavaju da pronađu i dostojno sahrane posmrtni ostatke svojih najbližih, navedeno je u saopštenju.

Ekshumacijama će u svojstvu posmatrača prisustvovati stručni tim Komisije za nestala lica Vlade Srbije.”

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PROTIV SRBA U REPUBLICI HRVATSKOJ

“Slobodna dalmacija”, 02.06.2010.

RAFALOM POKOSIO 61-GODIŠNJU ŽENU

"Protiv **VOJISLAVA PEŠUTA**, 40-godišnjaka zvanog Joka iz Vukovara koji je u bijegu pred hrvatskom pravosuđem, Županijski sud u Vukovaru pokrenuo je istragu zbog sumnje da je početkom studenog 1991. godine u vukovarskom naselju Lužac počinio ratni zločin protiv civila.

Pešuta se sumnjiči da je toga dana, na Lušcu koji je tada već pao u ruke tadašnje JNA i srpskih paravojničkih postrojba, tijekom tzv. „čišćenja“ okupiranog terena rafalom iz automatske puške usmrtio tada 61-godišnju ženu, civila, **Ružu Bušić-Stojić**.

Osumnjičeni Pešut bio je '91. u Vukovaru pripadnik tzv. srpskih teritorijalaca. Prema rješenju o istrazi kojeg je donio istražni sudac **MILAN KOJIĆ**, osumnjičeni **VOJISLAV PEŠUT** sa svojim je suborcima iz kuće na Lušcu izveo četvero civila, među kojima je bila i Ruža Bušić-Stojić, a na nju je više puta nasrtao s automatskom puškom koju je držao s obje ruke.

Usmjeravao je cijev prema ženi, no jedan od teritorijalaca spriječio ga je u namu da puca, pa su civili odvedeni na ispitivanje i pušteni kući.

No Pešut je potom ponovno sreo Ružu Bušić-Stojić, povikao „tko je nju pustio“, potrčao za njom i usmrtio je rafalom iz automatske puške.

Mada u bijegu, protiv Pešuta je predložen pritvor, a prema nekim informacijama osumnjičeni je pobjegao u London."

“Slobodna dalmacija”, 07.06.2010.

SRPSKI DRŽAVLJANI NISU SE POJAVILI NA SUĐENJU ZA RATNI ZLOČIN U SISKU

STOJAN LETICA i **MILAN VELEBIT**, državljani Republike Sr-

bije nisu se u ponedjeljak pojavili na suđenju za ratni zločin na Županijskom sudu u Sisku, iako su diplomatskim putem primili optužnicu, ispitani su od strane srbijanskih pravosudnih tijela i primili su pozive na suđenje.

Stoga rasprave protiv njih nisu održane, nego su odgođene, a Vijeće za ratne zločine, pod predsjedanjem sutkinje **MELITE AVEDIĆ**, zatražilo je da Varnaspravno vijeće Županijskog suda u Sisku odluči o tome hoće li se dvojici državljana Republike Srbije, optuženih za počinjenje ratnog zločina 1991. godine na Banovini, suditi u odsutnosti...

Naime, iako se optuženi **STOJAN LETICA** tereti da je u Novom Selištu kod Petrinje s više hitaca u leđa ubio **STJEPANA ŠUBIĆA**. Ubio ga je kroz otvoreni prozor njegove kuće, zločin je zabilježila i policija tzv. SAO Krajine, a ispitani je i svjedok koji je bio u društvu Letice kada je ovaj pucao kroz prozor da vidi može li pogoditi 'ustašu'.

MILAN VELEBIT optužen je da je 1991. godine u selu Taborište kod Gline ubio staricu Jelenu Palaić jer je ona odbila predati mu svoju kravu.

Svjedoci su u iskazima datim 1993. godine prepoznali upravo Velebita kao ubojicu, no tri ključna svjedoka u ovom sučaju u međuvremenu su umrli.

Protiv obojice optuženih je raspisana međunarodna tjeratica zbog zločina koje su počinili tijekom 1991. godine.

“Slobodna dalmacija”, 10.06.2010.

“MILICAJAC” PREMLAČIVAO HRVATSKE ZAROBLJENIKE

Protiv 50-godišnjeg Đ. S. - koji je u bijegu pred hrvatskim pravosuđem – vukovarsko Županijsko državno odvjetništvo (ŽDO) podnijelo je istražni zahtjev zbog sumnje na ratni zločin

protiv ratnih zarobljenika 1991. godine nakon sloma obrane Vukovara.

Zahtjev je podnesen istražnom sucu Županijskog suda u Vukovaru. Nedostupnog rezervnog „milicajca“ vojne policije tadašnje JNA sumnjiči se da je 19. studenog '91. s još nekoliko nepoznatih iz iste postrojbe, psihički i fizički zlostavljao hrvatske branitelje zarobljene u pogonu Borovo Commercea...

Za osumnjičenim Đ.S. raspisana je tjeratica.

“Slobodna dalmacija”, 30.06.2010.

TROJICA BIVŠIH KRAJIŠNIKA OSUĐENI NA PO DESET GODINA ZBOG UBOJSTVA CIVILA

Bivši pripadnici srpskih paravojničkih postrojba, **MIROSLAV BIJELIĆ**, **ĐURO TEPŠIĆ** i **SAVO PADEŽANIN**, osuđeni su u odsutnosti na Županijskom sudu u Karlovcu svaki na deset godina zatvora.

Osuđeni trojac je u proljeće 1992. godine u Slunjskoj Selnici, tada okupiranom selu Karlovačke županije, sudjelovao u smaknuću Hrvata civila **JOSIPA OBRANOVIĆA**, kojeg su upucali iz puške samo zato jer su čuli da namjerava kao izbjeglica pobjeći na slobodni hrvatski teritorij.

Suđenje trojici “krajinaca” već je održano 1996. godine kada su također osuđeni na istu zatvorsku kaznu.

Kasnije je Vrhovni sud ukinuo tu presudu zbog propusta u postupku, no novom presudom sudskog vijeća pod predsjedanjem suca **ANTE UJEVIĆA** samo su im potvrđene kazne izrečene prije 14 godina.

Zanimljivo je da nitko nema podatke o trenutnom boravištu osuđenih, a ne zna se ni jesu li opće živi.

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PROTIV HRVATA U REPUBLICI HRVATSKOJ

“RTRS”, 21.06.2010.

OPTUŽNICA ZBOG ZLOČINA NAD SRPSKIM ZAROBLJENICIMA

“Županijsko državno tužilaštvo u Zagrebu podiglo je optužnicu protiv sedam bivših pripadnika Hrvatske vojske zbog sumnje da su 1995. ubili šest srpskih vojnika u Mliništima u Bosni i Hercegovini, saopštilo je danas tužilaštvo.

Bivši pripadnici 7. gardijske brigade Hrvatske vojske “Pume” terete se da su tokom akcije “Maestral 2”, 9. i 10. septembra 1995, na širem području Mliništa likvidirali šest zarobljenih pripadnika Vojske Republike Srpske, po komandi tadašnjeg komandanta **IVANA KORADEA**, navodi se u saopštenju koje je objavljeno na sajtu tužilaštva.

Korade se ubio 2008. godine, nakon što je ubio pet ljudi.

Za sve okrivljene predloženo je produženje pritvora, u kojem su od 21. oktobra prošle godine, zbog težine krivičnog dela ratnog zločina.

Prema pisanju medija, bivši hrvatski vojnici su po nalogu Koradea u mestima Mliništa i Halapići kod Glamoča streljali zarobljene vojnike RS **RADO-SLAVA LAKIĆA**, **PERA VIDOVIĆA**, **PETRA JOTANOVIĆA**, **DRAGOSLAVA MUTIĆA**, **BORISLAVA VUKIĆA** i jednog nepoznatog muškarca.

Tijela četvorice vojnika ekshumirana su 1996. iz masovne grobnice Kamen kod Glamoča, a mrtvo telo Radoslava Lakića razmenjeno je 1997. na graničnom prelazu Stara Gradiška.

Prvoosumnjicheni u ovom slučaju je zamenik komandanta “Puma”, brigadir **EMIL CRNČEC**, koji je do nedavnog penzionisanja na lični zahtjev bio zamenik načelnika Operativne uprave Glavnog štaba HV, a navodno je pre dve godine trebalo

da postane član hrvatske NATO delegacije u Briselu.

Uz njega su osumnjičeni i **NENAD JURINAC**, koji je bio u Glavnom štabu HV i **TIHOMIR SAVORIĆ** koji je nakon rata izabran za gradskog odbornika u Ivancu kod Varaždina.

Osumnjičeni su i **ANTO NOVAČIĆ**, **ROBERT PRECEHTJER**, **GORAN GAČA** i **ROBERT BEVAK**.

Mediji podsjećaju da su akciju “**MAESTRAL 2**” vodile jedinice Hrvatske vojske na osnovu Splitskog sporazuma Tuđman-Izetbegović iz jula 1995. godine.

“Dnevnik.hr”, 02.06.2010.

NA VRHOVNOM SUDU DOVRŠENA JAVNA SJED- NICA O SLUČAJEVIMA ‘GARAŽA’ I ‘SELOTEJP’

“Na Vrhovnom sudu dovršen je javni dio žalbenog postupka na presudu **BRANIMIRU GLAVAŠU** i ostalim nepravomoćno osuđenima za ratne zločine nad srpskim civilima u Osijeku 1991.

Iako su za javnu sjednicu na početku bila predviđena četiri raspravna dana, vijeće Vrhovnog suda danas je održalo zadnje ‘otvoreno’ ročište i petak predvidjelo za vijećanje o odluci. No, kako ih za objavu odluke, odnosno pravomoćne presude, ne veže nikakav rok ona se očekuje tek za nekoliko tjedana. Na današnjem javnom ročištu sudac izvjestitelj Branko Brčić obrazložio je žalbe pripadnika Samostalne uskočke satnije, koji su prema nepravomoćnoj presudi, na Glavaševu zapovijed mučili i ubijali srpske civile u ratnom Osijeku.

Poput Glavaša te njegovih troje odvjetnika i ostali su optuženici u svojim žalbama zatražili ukidanje prvostupanske presude. Uz prvog političara nepravomoćno osuđenog na de-

set godina zatvora zbog ratnog zločina, u ovom je slučaju **IVICA KRNJAK** osuđen na osam godina zatvora, **GORDANA GETOŠ-MAGDIĆ** na sedam, a **DINO KONTIĆ**, **TIHOMIR VALENTIĆ** i **ZDRAVKO DRAGIĆ** na po pet godina.

Osim optuženika na presudu se žalilo i tužiteljstvo koje smatra da su Glavaš i ostali dobili pre blage kazne za zločine koji im se stavljaju na teret.

Zagrebačko Županijsko državno odvjetništvo zato je od Vrhovnog suda zatražilo veće zatvorske kazne za sve optuženike i to zbog ‘posebno teških okolnosti djela i visokog stupnja njihove kaznene odgovornosti’. Prije nego pravomoćnu presudu objavi na službenim internetskim stranicama vijeće Vrhovnog suda pod predsjedanjem **SENKE KLARIĆ BARANOVIĆ** odluku mora pismeno obrazložiti i dostaviti strankama u postupku.

Glavaš će sjednicu vrhovnog suda pratiti iz BiH

BRANIMIR GLAVAŠ, sjednicu Vrhovnoga suda RH na kojoj će se raspravljati o njegovoj žalbi na 10-godišnju zatvorsku kaznu, pratit će iz Drinovaca u Bosni i Hercegovini.

Branimir Glavaš na zagrebačkom Županijskom sudu nepravomoćno osuđen zbog likvidacija osječkih Srba, kazao je kako će sjednicu suda pratiti iz BiH, piše Slobodna Dalmacija.

Najavio je i ‘nastavak pravne borbe pred hrvatskim pravosudnim institucijama’ u slučaju da mu Vrhovni sud potvrdi presudu. ‘Kada bih došao u Hrvatsku, odmah bi se pisalo da sam se nagodio s vladajućom strankom’, rekao je Glavaš koji je u BiH pobjegao nakon suđenja.”

* * *

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI NA PROSTORU EX YU

"B92", 15.06.2010.

POTVRĐENE KAZNE TROJICI "ŠKORPIONA"

"Beograd - Apelacioni sud u Beogradu je saopštio da je potvrdio kazne trojici nekadašnjih pripadnika jedinice MUP-a Srbije "Škorpioni" za ratni zločin u Podujevu.

Za četvrtog okrivljenog, predmet je vraćen na ponovno suđenje. Zločin se dogodio na Kosovu 1999. godine.

Veće za ratne zločine Apelacionog suda, kojim je predsedavao sudija SINIŠA VAŽIĆ, potvrdilo je presudu nekadašnjeg Posebnog odeljenja Okružnog suda kojom su DRAGAN MEDIĆ i DRAGAN BOROJEVIĆ osuđeni na 20 godina, a Miodrag ŠOLAJA na 15 godina zatvora.

Presuda ŽELJKU ĐUKIĆU, koji je bio osuđen na 20 godina, ukinuta je, predmet je vraćen na ponovno suđenje, a Đukiću je produžen pritvor.

Željko Đukić, Dragan Medić, Dragan Borojević i Miodrag Šolaja osuđeni su juna prošle godine zbog ratnog zločina nad civilima u Podujevu 28. marta 1999. godine..."

"Tanjug", 22.06.2010.

HAŠKI SUD ODBIO ZAHTEV GOJKA JANKOVIĆA

"Veće Haškog suda za ustupanje predmeta odbilo je predlog GOJKA JANKOVIĆA, kojeg je Sud BiH osudio na 34 godine zatvora zbog ratnih zločina, da njegov slučaj bude prebačen u Hag, ili da Tribunal odredi Sudu BiH da mu ponovo sudi po prvobitnoj optužnici. Janković je više od dve i po godine nakon što je pred Sudom BiH pravosnažno osuđen zbog zločina u Foči, zalio Tribunalu na pristrasnost tog suda i tražio novo suđenje."

"Glas Slavonije", 24.06.2010.

LJUBAN DEVETAK JE BIO SAMOZVANI ZAPOVJEDNIK LOVASA

"BEOGRAD - U nastavku

suđenja četrnaestorici optuženika za ratni zločin u hrvatskom selu Lovasu 1991., ondašnji načelnik Uprave sigurnosti Saveznog sekretarijata za narodnu obranu bivše SFRJ **ALEKSANDAR VASILJEVIĆ** u ponedjeljak je posvjedočio o zarobljavanjima i ubojstvima Hrvata u tom selu, te kao ondašnjeg prvog čovjeka u Lovasu naveo prvooptuženog **LJUBANA DEVETAKA**. Svjedok je kazao kako je u to vrijeme dobivao informacije da je u selu "samozvani zapovjednik" Lovasa Devetak, oko kojega je desetak pripadnika paravojne postrojbe "Dušan Silni", njegovih najbližih suradnika koji ga čuvaju, kao i da se nad hrvatskim mještanima provode ispitivanja i zlostavljanja te da je njih oko 30 odvedeno u minsko polje. Dodao je da je poginulo 16-17 osoba, da su prethodno pripadnici TO Valjevo trebali ići u čišćenje minskog polja i da među njima nije bilo dobrovoljaca za to, a da su potom pripadnici postrojbe "Dušan Silni" uzeli hrvatske zarobljenike i odveli ih čistiti minsko polje."

"Večernji list", 25.06.2010.

U BEOGRADU OPTUŽNICE ZBOG RATNOG ZLOČINA U BELOM MANASTIRU 1991.

"Srbijansko tužiteljstvo za ratne zločine podiglo je optužnicu protiv četvorice bivših pripadnika SUP-a Beli Manastir za ratni zločin protiv civilnog stanovništva u ovom baranjskom mjestu u drugoj polovici 1991., javlja beogradski dnevnik Danas. U priopćenju tužiteljstva navodi se da su **ZORAN VUKŠIĆ**, **SLOBODAN STRIGIĆ**, **BRANKO HRNJAK** i **VELIMIR BERTIĆ** optuženi za ubojstvo najmanje šest civila nerspske nacionalnosti, protuzakonita zatvaranja, narušavanje tjelesnog integriteta, zastrašivanje, teror, mučenja i nečovječna postupanja prema civilima.

Oni su tada bili pripadnici Jedinice za posebne namjene iz sastava policijskih oružanih grupacija tzv. SAO Istočna Slavonija, Baranja i Zapadni Srem i svi su državljani Republike Srbije. Tužiteljstvo je 24. prosinca 2009. podnijelo zahtjev

za provođenje istrage istražnom suda u Beogradu protiv četvorice osumnjičenih, kada ih je temeljem naloga tužiteljstva policija privela i od tada su u pritvoru.

Hrvatsko Državno odvjetništvo ustupilo je 2008. srbijanskom tužiteljstvu za ratne zločine ovaj kazneni predmet Županijskog suda u Osijeku na temelju Sporazuma o suradnji i progonu počinitelja kaznenih djela ratnih zločina, zločina protiv čovječnosti i genocida zaključenog u listopadu 2006."

"Večernji list", 29.06.2010.

U BEOGRADU OPTUŽNICA ZA RATNI ZLOČIN U LIČKOM OSIKU 1991.

"BEOGRAD - Srbijansko tužiteljstvo za ratne zločine podiglo je optužnicu protiv četvorice bivših pripadnika MUP-a SAO Krajine zbog ubojstva peteročlane obitelji RAKIĆ u Ličkom Osiku 1991. godine, javlja agencija Tanjug pozivajući se na priopćenje što ga je danas objavilo tužiteljstvo.

Optužnica tereti **ČEDU BUDISAVLJEVIĆA**, **MIRKA MALINOVIĆA**, **MILANA BOGUNOVIĆA** i **BOGDANA GRUJČIĆA** ratni zločin protiv civilnog stanovništva jer su ubili **MANU RAKIĆA**, njegove sinove **DRAGANA** i **MILOVANA** i kćer **RADMILU** jer su sumnjali da imaju radiostanicu i da surađuju s hrvatskim oružanim postojbama.

Vezali su ih i zatvorili im usta ljepljivom vrpcom, a zatim ih uveli u kombi, prevezli preko Svračkova sela do kraške jame Golubnjača i tamo ih ubili hicima iz vatrenog oružja, a potom tijela bacili u jamu, navodi se u optužnici i dodaje da je **LUCIJA RAKIĆ**, supruga **MANE RAKIĆA**, ubijena hicima iz vatrenog oružja, a optuženi Budisavljević, Malinović i Bogunović zapalili su njeno tijelo i vikendicu u Širokoj Kuli u kojoj je boravila.

Tužiteljstvo je predložilo produženje pritvora osumnjičenicima, a o dvojici osumnjičenih koji su sudjelovali u ovom zločinu prekinuta je istraga jer su u bijegu."

SAOPŠTENJE POVO- DOM HAPŠENJA MARINA KRIVOŠIĆA

"Petog juna ove godine crnogorska policija uhapsila je **MARINA KRIVOŠIĆA** (45) Srbina iz Hrvatske Kostajnice, sa pasošem Republike Srbije, prilikom ulaska iz Republike Srpske u Crnu Goru na graničnom prelazu između Trebinja i Herceg Novog.

Protiv Krivošića i još 14 lica Županijski sud u Sisku je 14.12.2006. godine otvorio istragu zbog krivičnog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva. Pored Krivošića istraga je otvorena i protiv: **DMITROVIĆ BRANKA**, **BOROJEVIĆ SLOBODANA**, **JANJETOVIĆ MILENKA**, **VRANEŠEVIĆ BRACE**, **KOVAČEVIĆ MOMČILA**, **RADUNOVIĆ STEVE**, **RADUNOVIĆ VELJKA**, **PEKIĆ KATICE**, **PEKIĆ MILANA**, **KOVAČEVIĆ NIKOLE**, **PUCAR JOVE**, **PUCAR MLADENA**, **KLJAJIĆ SLOBODANA** i **DODOŠ STEVANA**. Sumnjiče se da su kao pripadnici srpskih paravojnih jedinica u oktobru 1991. godine na obali Une u selu Baćin, sa ciljem etničkog čišćenja područja Hrvatske Dubice, Cerovljana i Baćina, od preostalih Hrvata vatrenim oružjem pobili najmanje 56 civila. Četvorica prvoosumnjičenih terete se da su isplanirali i naredili, a ostali da su kao neposredni počinioci, pod komandom pokojnog Steve Borojevića zv. "Gadafi", likvidirali civile.

Do sada su iz ovog istražnog predmeta prilikom ulaska u Hrvatsku hapšeni: **MILAN PEKIĆ**, uhapšen 15.02.2007. godine, istraga u nedostatku dokaza obustavljena 06.06. iste godine; **SLOBODAN KLJAJIĆ** je uhapšen 30.04.2007. godine i protiv njega je istraga obustavljena 28.09.2007. godine; **KOVAČEVIĆ NIKOLA** uhapšen je 13.03.2010., a mjesec dana kasnije istraga je i protiv njega obustavljena, takođe u nedostatku dokaza. Četvrti sa ovoga spiska **JANJETOVIĆ MILENKO**, zarobljen je u akciji "Oluja" 07. avgusta 1995. godine, bio osuđen na kaznu zatvora od četrnaest godina zbog krivičnog djela organizovanje grupe i poticanje na počinjenje genocida i

ratnih zločina, a zatim mu je djelo prekalifikovano u oružanu pobunu nakon čega je u februaru 1998. godine amnestiran.

Inače uhapšeni **MARIN KRIVOŠIĆ** je otac četvero djece, dvoje mu je rođeno u bivšoj Republici Srpskoj Krajini a dvoje u izbjeglištvu u Srbiji, a po zanimanju je bravar. Do sada je više puta boravio u više evropskih zemalja, pa njegovo hapšenje ukazuje da je protiv njega, vjerovatno i ostalih, Interpolova potjernica novijeg datuma.

Ovo je treće hapšenje Srba iz Hrvatske na području Crne Gore prema potjernicama koje je raspisala Hrvatska za ratne zločine. Prvi je uhapšen **STANKO KOVAČEVIĆ** iz Ervenika kod Knina i to u novembru 2009. godine, a u februaru ove godine je ekstradiran u Hrvatsku. U martu ove godine u Baru je uhapšen **MUNJES NIKOLA** iz Korlata kod Benkovaca i još se uvijek nalazi u ekstradicionom pritvoru u Spuzi kod Podgorice.

Na osnovu međunarodnih potjernica koje je raspisao Biro Interpola u Zagrebu, širom svijeta je do sada uhapšena 93 Srbina iz Hrvatske, od kojih su 28 ekstradirani u Hrvatsku. Od ekstradiranih do sada je protiv 13-ice postupak obustavljen, uglavnom nakon prekvalifikacije djela ratnog zločina u oružanu pobunu, što ima za posljedicu gubitak obeštećenja za vrijeme provedeno u pritvoru. Ovoliki broj obustava postupka protiv lica sa Interpolovih potjernica ukazuje i na zloupotrebu interpola od strane Hrvatske.

VERITAS

"Vesti.rs", 14.06.2010.

SRBIJA NEĆE IZRUČITI ŠLJUBURU

RANKO ŠLJUBURA, Srbin iz Hrvatske koga su srpske vlasti prošle godine uhapsile na osnovu presude suda u Vukovaru zbog navodnih ratnih zločina, ipak neće biti isporučen ovoj zemlji.

Posle silnih peripetija, ovaj nesrećni čovek koji već više od deset godina živi i radi u Holandiji, uskoro će, kao slobodan čovek, moći da se vrati svojoj porodici.

- Pravda je napokon pobedila. Posle tri uzastopne odluke o izručenju Hrvatskoj, drugostepeni Apelacioni sud u Beogradu je krajem maja usvojio moju žalbu i istovremeno preinačio prvostepeno rešenje u kome stoji da nisu ispunjeni uslovi za ekstradiciju, baš kao što stoji i u presudi pravosudnih organa Holandije - kaže Šljuburin advokat **MILAN VUKOVIĆ**.

On dodaje da će njegov klijent krenuti put Holandije onog trenutka kada ministarka pravde **SNEŽANA MALOVIĆ** potpiše potrebna rešenja...

"Vesti.rs", 28.06.2010.

TRI ZAHTEVA PROTIV IZRUČENJA KEPA HRVAT- SKOJ

Advokatska kancelarija **BRUSA DENISA** koja zastupa Dragana Vasiljkovića nije stigla da u ranije predviđenom roku (15. jun) dostavi konačnu predstavku australijskom državnom pravobraniocu sa obrazloženjem zašto njihov klijent ne bi trebalo da bude izručen Hrvatskoj.

Umesto toga, advokati su zatražili produženje roka do najkasnije 25. juna, pozivajući se, uz ostalo, na nemogućnost da s Vasiljkovićem kontaktiraju dok je u sidnejskom zatvoru Silvervoter.

Dve predstavke, međutim, ipak su upućene na vreme. Ono što nisu stigli plaćeni advokati - uradili su volonter.

Jednu predstavku je, s odobrenjem i u ime samog Vasiljkovića, napravio advokat iz Liverpula **TIHOMIR NOVAKOVIĆ**, a druga je urađena ispred lobija "Srbi za pravdu i demokratiju" i autori su barister **SAŠA MILANOVIĆ** i advokati **PETAR DOBRIĆ** i, ponovo, **TIHOMIR NOVAKOVIĆ**.

O ovom su upoznali članove lobija na nedavnom sastanku na kojem je Novaković izneo da je uspeo da redovno posećuje Vasiljkovića i da je dobio saglasnost za slanje dokumenta kojim će pokušati da obustavi ekstradiciju Kapetana Dragana u Hrvatsku, već "aminovanu" od australijskog Federalnog suda.

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PRED HAŠKIM TRIBUNALOM

SUĐENJE HRVATSKIM GENERALIMA ČERMAKU; MARKAČU I GOTOVINI

"Sense" 11.06.2010.

*SVJEDOCI: JOZO BILOBRK,
ŽELJKO MIKULIĆ I ANTONIJO GEROVAC, hrvatski policajci*

"...Da li je general IVAN ČERMAK naložio ili barem predložio da se mesto zločina u krajinskom selu Grubori - gde je 25. avgusta 1995. godine ubijeno pet srpskih staraca - "preuredi" tako da izgleda kao da su civili stradali u oružanom sukobu sa hrvatskim specijalcima?"

Bila je to centralna tema dvodnevnog dodatnog dokaznog postupka optužbe na suđenju generalima Gotovini, Čermaku i Markaču, optuženim za zločine u toku i nakon operacije "Oluja". Radi "zaštite integriteta postupka" veće je naložilo da svedoci daju iskaz na privatnim sednicama, da bi nakon toga odlučilo da se njihova svedočenja javno objave.

Centralna ličnost rasprave iza zatvorenih vrata bio je Jozo Bilobrk, splitski policajac koji je u avgustu 1995. godine upućen u Knin sa zadatkom da radi na "asanaciji terena", to jest na registrowanju i pokopavanju leševa pronađenih na oslobođenom području. O događajima od 27. avgusta '95. Bilobrk je u poslednjih desetak meseci dao čak 7 izjava, među kojima je teško naći dve identične...

Po okončanom iskazu Joze Bilobrka, tužilac je na klupu za svedoke izveo policijske inspektore Željka Mikulića i Antonija Gerovca. Oni su opisali kako je tekao razgovor sa Bilobrkom, ko je postavljao pitanja a ko vodio beleške i kada je i kako napisana "službena zabeleška". U unakrsnom ispitivanju, Čermakov branilac je insistirao na tome da su inspektori postavljali "sugestivna pitanja" i da su Bilobrku – ukazivanjem da imaju informacije da su "visoki zvaničnici MUP ili Ministarstva odbrane" predlagali da se nešto uradi na mestu zločina u Gruborima – zapravo "stavili u usta" Čermakovo ime.

Mikulić i Gerovac su to energično odbacili, tvrdeći da je razgovor sa Bilobrkom vođen u skladu sa pravilima službe, da mu ništa nije sugerisano i da je splitski policajac sam pomenuo Čermaka kao predlagača "postavljanja oružja u Grubore".

Odbrana generala Čermaka je, kako smo juče izvestili, izvela dvojicu svedoka: Ivicu Vrtičevića i Mileta Serdarevića, koji su 27. avgusta 1995. godine sa Bilobrkom učestvovali u "asanaciji" Grubora. Obojica tvrde da nisu čuli da Čermak ili bilo ko drugi nalaže ili predlaže da se pored tela žrtava ostave ili postave puške."

„Sense“, 11.06.2010.

KRAJ IZVOĐENJA DOKAZA NA SUĐENJU ZA ZLOČINE U "OLUJI"

"Pošto su na današnjoj raspravi privedeni kraju svi zaostali administrativni poslovi, holandski sudija ORI/ORIE je proglasio završetak dokaznog postupka u predmetu hrvatskih generala Gotovine, Čermaka i Markača. Suđenje je počelo 11. marta 2008. godine i za više od dve godine u sudnici se zasedalo 303 radna dana i saslušano je 145 svedoka, od kojih je optužba pozvala 81, odbrana 57, a sudske veće sedam.

Ipak, predsedavajući sudija je danas naglasio da "ne bi bilo neočekivano" ako neka od strana zatraži ponovno otvaranje dokaznog postupka posle preostalih odluka Pretresnog i Žalbenog veća, čije se donošenje očekuje u narednim sedmicama. Jedna od takvih je odluka po žalbi Gotovinih branilaca na nedavnu odluku Pretresnog veća kojom je odbijen zahtev odbrane da se organima Evropske unije naloži nova istraga arhiva u cilju pronalazjenja knjige dnevnika Kninskog regionalnog centra evropskih posmatrača.

Ukoliko ipak ne bude zahteva za izvođenje novih dokaza, rok za završne podneske strana bi, kako je najavljeno, trebalo da bude početak jula, a potom bi u nedelji koja počinje 23. avgusta

bile saslušane završne reči strana. Odbrana generala Čermaka je tražila kraće odlaganje oba roka, a odluku o tačnim datumima uskoro će doneti Pretresno veće..."

O S T A L I

"Sense", 01.06.2010,

DOKAZI IZ MASOVNIH GROBNICA

"Suđenje Jovici STANIŠIĆU i FRANKU SIMATOVIĆU nastavljeno je danas svedočenjem dvoje ekssperata – zagrebačkog patologa DAVORA STRINOVIĆA i psihologa VESNE BILIĆ. Oni su svedočili o ekshumacijama i identifikacijama leševa iz masovnih i pojedinačnih grobnica u delovima Hrvatske gde su počinjeni zločini navedeni u optužnici protiv bivših šefova srpske Državne bezbednosti..."

Budući da odbrana zbog kasnog obelodanjivanja nekih dokumenata nije bila spremna za unakrsno ispitivanje Strinovića, usledilo je glavno ispitivanje Višnje Bilić, službenice hrvatske Uprave za zatočene i nestale. U njenom izveštaju se navodi da je do sada identifikovano 3.100 osoba čiji su leševi pronađeni u masovnim grobnicama koje su u Hrvatskoj nastale do leta 1995. godine. Među njima je 1.881 civil, od čega je 1.488 Hrvata. Do danas nije identifikovano još 1.029 osoba..."

"HRT", 10.06.2010.

DOŽIVOTNI ZATVOR ZA GENOCID U SREBRENICI

"Međunarodni kazneni sud za bivšu Jugoslaviju (ICTY) donio je presude sedmorici vojnih i policijskih dužnosnika bosanskih Srba za zločine počinjene u Srebrenici i Žepi 1995., osudivši ih na zatvorske kazne u rasponu od pet godina do doživotnog zatvora, ponovno potvrdivši tom presudom da je u Srebrenici počinjen genocid.

Obavještajni časnik vojske bosanskih Srba VUJADIN POPOVIĆ i pukovnik LJUBIŠA BEARA proglašeni

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PRED HAŠKIM TRIBUNALOM

su krivim za genocid u Srebrenici i osuđeni na kaznu doživotnog zatvora, objavio je predsjedavajući sudac ICTY-a Carmel Agius.

Obavještajni časnik zborničke brigade **DRAGO NIKOLIĆ** dobio je 35 godina zatvora za pomaganje i podržavanje genocida, a zapovjednik postrojbe specijalne policije **LJUBOMIR BOROVČANIN** osuđen je na 17 godina zatvora za pomaganje i podržavanje ubojstva, istrebljenja i progona.

General **RADIOVOJE MILETIĆ**, pomoćnik zapovjednika VRS-a **RATKA MLADIĆA**, osuđen je na 19 godina, a general **VINKO PANDUREVIĆ** na 13 godina zatvora za pomaganje i podržavanje ubojstva, progona i prisilnog premještanja stanovništva. General Milan Gvero dobio je pet godina zatvora zbog progona muslimana iz enklava Srebrenice i Žepe.

Obavještajni časnici Popović (53) i Nikolić (52), vojni časnici Beara (70) i Pandurević (50) te zapovjednik specijalne policije Borovčanin (50) bili su optuženi za sudjelovanje u udruženom zločinačkom pothvatu s ciljem ubojstva vojno sposobnih bosanskih muslimana iz Srebrenice.

Generali vojske bosanskih Srba Miletić (62) i Gvero (72) optuženi su za zločine protiv čovječnosti i kršenje zakona i običaja ratovanja, za ubojstva, progone, prisilno premještanje i deportaciju stanovništva iz Srebrenice i Žepe.

Prema optužnici, u zločinačkom pothvatu sudjelovali su i politički i vojni čelnici bosanskih Srba Radovan Karadžić, Ratko Mladić, Radislav Krstić i Zdravko Tolimir..."

"B92", 23.06.2010.

ZAHTEV KARADŽIĆA OPASAN ZA NEMAČKU?

"Dokumenta koje Haški tribunal traži od Nemačke, a **RADOVAN KARADŽIĆ** smatra važnim za svoju odbranu, mogu da ugroze interes vlade u Berlinu, prenosi Dojče vele.

Nemačka vlada ocenjuje da bi time bili ugroženi njeni nacionalni i bezbednosni interesi i uložice žalbu na takvu odluku.

Kristijan **ŠVARC-ŠILING**, koji je 1995. bio ministar za telekomunikacije, kaže da je "moguće da se u dokumentaciji nalaze kompromitujući podaci, na primer informacija da su Francuska ili Velika Britanija švercovale oružje u BiH".

"Ako nemačka dokumentacija sadrži takve informacije, to bi za naše NATO saveznike i partnere bila velika sramota", rekao je Švarc-Šiling, koji smatra da Karadžić unosi pogrešne argumente u tok procesa, kako bi skrenuo pažnju sa stvarnih činjenica.

Advokat 6.000 preživelih Srebreničana u procesu protiv Ujedinjenih nacija Aksel Hagedorn, smatra da će protivljenje nemačke vlade Karadžićevom zahtevu njemu poslužiti kao "dokaz dosadašnje strategije" - da Tribunal ne vodi iskren proces i da ne želi da istraži pravu istinu, navodi nemačka medijska kuća..."

"Glas javnosti", 30.06.2010.

GENERAL MILAN GVERO USKORO NA SLOBODI

"HAG - Penzionisani general Vojske Republike Srpske **MILAN GVERO** biće uskoro pušten iz pritvora Tribunala u Hagu pošto je izdržao veći deo kazne od pet godina zatvora, na koju je osuđen zbog progona muslimana iz Srebrenice i Žepe 1995. godine. Predsednik Tribunala **PATRIK ROBINSON** prihvatio je zahtev generala Gvera (73) za privremeno oslobađanje, uz obrazloženje da je on već izdržao više od dve trećine kazne i da je neophodno da hitno bude podvrgnut operaciji na srcu.

Sudija Robinson naložio je da general Gvero bude pušten iz pritvora u Sheveningenu čim to praktično bude moguće. Prema pravilima Tribunala, osuđeni mogu zatražiti da budu oslobođeni

pošto izdrže dve trećine kazne. Iz danas objavljene odluke proizlazi da se oslobađanju Gvera protivilo dvoje sudija, tražeći da on ostane u pritvoru u Sheveningenu dok ne izdrži punu kaznu ili dok tužilaštvo ne uloži žalbu na prvostepenu presudu.

Tužilaštvo je, kako se navodi u odluci, već najavilo da će na presudu Gveru uložiti žalbu."

"Sense", 28.06.2010.

HADŽIĆEVA VIRTUALNA VLADA POD KONTROLOM BEOGRADA

"Svedok **BORISLAV BOGUNOVIĆ**, koji je nekoliko meseci tokom 1991. godine bio ministar policije u samozvanoj Vladi SAO Istočna Slavonija, Baranja i zapadni Srem, izjavio je da je Beograd preko MUP Srbije upravljao radom "predsednika vlade" **GORANA HADŽIĆA** i njegovom svitom. Bogunović je zbog srčanih smetnji svedočio putem video linka iz Tribunalove beogradske kancelarije.

Hadžić je tokom druge polovine 1991. godine i kasnije često išao u Beograd na sastanke sa Slobodanom Miloševićem kojima je obično prisustvovao i tadašnji šef tajne policije Jovica Stanišić, dok je njegov pomoćnik Franko Simatović nešto kasnije uspostavio bazu "Crvenih beretki" u lloku kod Vukovara, ispričao je Bogunović.

On je potvrdio ranije datu izjavu da je Hadžićeva vlada bila "virtualna" dok su sve bitne odluke donošene u Beogradu. Vlasti u pomenutoj SAO uopšte ne bi mogle da funkcionišu bez podrške Beograda, objasnio je Bogunović, rekavši da su iz Srbije stizale plate za policiju i teritorijalnu odbranu, kao i uniforme, naoružanje i ostala oprema. Bogunović je rekao da je nabavku uniformi i oružja za policiju ugovorio lično, na sastanku sa Stanišićem u Novom Sadu krajem avgusta 1991. godine, a zatim ih preuzeo iz skladišta MUP Vojvodine u novosadskom naselju Klisa."